

Το άγιο βάπτισμα, η θεία χάρη και η εκπλήρωση των εντολών.

Από τη Φιλοκαλία.

Στη θεία μήτρα, δηλαδή στην ιερή κολυμβήθρα, δεχόμαστε εξ ολοκλήρου τέλεια δωρεά τη θεία χάρη. Αν όμως κατόπιν τη σκεπάσουμε, ενώ δεν έπρεπε, με την κακή χρήση των προσκαιρών και με τη φροντίδα των βιοτικών υποθέσεων και με την αχλύ των παθών, έχουμε πάλι τη δυνατότητα, ακόμα κι έτσι, με τη μετάνοια και με την εκπλήρωση των θεουργικών εντολών να ξαναπάρουμε και ν' ανακτήσουμε την υπερφυσική αυτή λαμπρότητα και να τη δούμε να προβάλλει ολοφάνερα.

Βέβαια, κατά το μέτρο της επιμέλειας και της πίστεως καθενός γίνεται και η φανέρωσή της· και πριν από αυτά, με τη βοήθεια και την αγαθότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού, όπως λέει ο άγιος Μάρκος: «Ο Χριστός, επειδή είναι τέλειος Θεός, δώρησε τέλεια τη χάρη του Αγίου Πνεύματος σε όσους βαπτίστηκαν. Αυτή η χάρη δεν δέχεται προσθήκη από μας, αλλά αποκαλύπτεται και φανερώνεται σε μας ανάλογα με την εργασία των εντολών. Και η ίδια μάς προσθέτει πίστη, μέχρις ότου κατάλήξουμε όλοι στην ενότητα της πίστεως και στην πλήρη ωριμότητα που μέτρο της είναι ο Χριστός (Εφ. 4:13). Ό,τι λοιπόν προσφέρουμε όταν ανα-

γεννηθούμε από Αυτόν, και τούτο από Αυτόν προέρχεται, και από Αυτόν ήταν κρυμμένο μέσα μας.»

Η αρχή και η ρίζα, όπως είπαμε, όλης της προσπάθειας (του χριστιανού) είναι να ζούμε σύμφωνα με τις σωτήριες εντολές, ενώ το τέρμα και ο καρπός είναι να επανέλθουμε στην τέλεια χάρη του Πνεύματος που μας πρωτοδωρήθηκε με το βάπτισμα.

Και είναι βέβαια αυτή η χάρη μέσα μας, γιατί ο Θεός δεν ανακαλεί τις δωρεές Του (Ρωμ. 11:29), αλλά είναι καταχωμένη από τα πάθη και απόκαλύπτεται με την εργασία των θεουργικών εντολών. Γι' αυτό πρέπει, με την κατά το δυνατόν εκπλήρωση όλων αυτών των εντολών, να σπεύδουμε με κάθε τρόπο να ανακαθάρουμε την ψυχή για τη φανέρωση του Πνεύματος και να δούμε τη χάρη ολοφάνερα.

Γιατί, όπως λέει προς το Θεό ο μακάριος Δαβίδ, «Ο νόμος Σου είναι λύχνος για τα βήματά μου και φως για τους δρόμους μου» (Ψαλμ. 118:105) και: «Η εντολή τού Κυρίου φέγγει από μακριά και φωτίζει τα μάτια μου» (Ψαλμ. 18:9), και: «Συμμορφωνόμουν με όλες τις εντολές Σου» (Ψαλμ. 118:128).

Και ο επιστήθιος Μαθητής λέει: «Όποιος φυλάει τις εντολές Του μένει μέσα σ' Αυτόν κι Αυτός μέσα σ' εκείνον» (Α' Ιω. 3:24) και: «Οι εντολές Του δεν είναι βαριές» (Α' Ιω. 5:3).

Και ο Σωτήρας λέει: «Όποιος κρατά τις εντολές μου και τις τηρεί, αυτός είναι που με αγαπά· κι όποιος με αγαπά, θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου· θα τον αγαπήσω κι εγώ και θα του φανερώσω τον εαυτό μου. Αν με αγαπά κάποιος θα τηρήσει το λόγο μου και θα τον αγαπήσει κι ο Πατέρας μου·θα έρθουμε σ' αυτόν και θα εγκατασταθούμε μέσα του. Όποιος δεν με αγαπάει, δεν τηρεί τους λόγους μου» (Ιω. 14:21-24).

Και μάλιστα, στις πρώτες και γενικότερες εντολές, που είναι σαν μητέρες των λοιπών, να αφιερώνουμε την περισσότερη εργασία μας. Έτσι λοιπόν, με τη βοήθεια του Θεού, θα επιτύχουμε αλάνθαστα και το σκοπό μας, δηλαδή την καλή έναρξη αλλά και το τέλος της επιθυμίας μας, που είναι η φανέρωση του Πνεύματος (Α' Κορ. 12:7).

Από το βιβλίο: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ, Τόμος Ε'. Εκδόσεις "Το περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2002. «Μέθοδος και κανόνας ακριβής για όσους διαλέγουν την ησυχαστική και μοναστική ζωή», σελ. 24 (κεφάλαια 6-7).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>